

Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης
Όμοτιμος Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

ΟΙ ΜΑΣΚΟΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΑΝ ΓΙΑ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ;

1. «Γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη»

Ἐφέτος ἡ δεύτερη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας μας, 16η Αὐγούστου, συνέπεσε νὰ εἶναι Κυριακή, καὶ διαβάσθηκε στὴν Λειτουργία περικοπὴ ἀπὸ τὸ Κατὰ Ματθαῖον Ἅγιο Εὐαγγέλιο, ἡ ὁποία διηγεῖται τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ σεληνιαζομένου (=ἐπιληπτικοῦ) νέου, ἀσθένεια πού ὀφειλόταν σὲ ἐπήρεια δαιμονική¹. Ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ ἄκουσε γιὰ τὶς πάμπολλες θεραπείες σὲ κάθε εἶδος ἀσθενείας πού ἐπιτελοῦσε ὁ Χριστός, ἀλλὰ καὶ οἱ μαθητὲς τοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔφερε ἀπελπισμένους τὸν γιό του, γιὰ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν φοβερὴ ἀσθένεια, ἡ ὁποία πολλές φορὲς σὲ κρίσεις παροξυσμοῦ τὸν ἔρριχνε στὶς φωτιὲς καὶ στὰ νερά, γιὰ νὰ καεῖ καὶ νὰ πνιγεῖ. Συνέβη ὅμως ὁ Χριστός μὲ τοὺς τρεῖς Ἀποστόλους νὰ ἀπουσιάζουν στὸ ὄρος Θαβὼρ, ὅπου ἔγινε ἡ ἑνδοξη Μεταμόρφωσή Του. Κάτω οἱ ὑπόλοιποι ἑννέα μαθητὲς ὑποδέχθηκαν τὸν ἄρρωστο νέο, περικυκλωμένοι ἀπὸ πλῆθος Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι μαζὶ μὲ τὸ Ἰουδαϊκὸ ἱερατεῖο ἀμφισβητοῦσαν τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέδιδαν τὶς θεραπείες τῶν ἀσθενῶν σὲ μαγικὲς δαιμονικὲς δυνάμεις². Ἐκμεταλλευόμενοι λοιπὸν οἱ ἄπιστοι Ἰουδαῖοι τὴν ἀπουσία τοῦ Χριστοῦ παρέσυραν καὶ τὸν πατέρα τοῦ ἄρρωστου παιδιοῦ στὴν ἀπιστία καὶ ἐπηρέασαν, φαίνεται, καὶ τοὺς ἑννέα Ἀποστόλους ὡς πρὸς τὸ ἂν μπορούσαν καὶ αὐτοὶ νὰ θεραπεύουν ἀσθένειες, μολονότι τοὺς εἶχε ἐφοδιάσει μὲ αὐτὴν τὴν δύναμη ὁ Χριστός, ὅταν τοὺς ἀπέστειλε στὸ κήρυγμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο, ὅταν ἐπέστρεψαν, διηγοῦνται ἐνθουσιασμένοι τὰ θαύματα πού ἐπιτέλεσαν³.

Ἀντιμετωπίζοντας τὴν ἀπιστία αὐτὴ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦ πατέρα τοῦ ἀσθενοῦς ὁ Χριστός προέβη σὲ μία αὐστηρὴ καὶ ἐπιτιμητικὴ ἐπίπληξη, ἡ

1. Ματθ. 17, 14-23.

2. Ματθ. 12, 24: «Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων».

3. Ματθ. 10, 8: «Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε». Λουκ. 10, 17: «Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου».

ὅποια ἐντυπωσιάζει γιὰ τὴν αὐστηρότητα καὶ τὴν ἀπαξιωτικὴ ἀποτίμηση ἐκείνης τῆς γενεᾶς τῶν Ἰουδαίων. Τοὺς χαρακτήρισε, ἄπιστους καὶ διεστραμμένους: «Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! Ἔως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; Ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;»⁴. Ἡ φιλανθρωπία Του πάντως ἐνίκησε τὴν ὀργή του, διότι ἀμέσως μετὰ ἐθεράπευσε τὸν ἀσθενῆ νεαρό καὶ τὸν ἀπέδωσε ὑγιῆ στὸν ἄπιστο πατέρα του.

Δὲν ἦταν ἄλλωστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἄπιστοι καὶ διεστραμμένοι. Ἀπὸ τὴν γενεὰ ἐκείνη προῆλθε ἡ ἀγιωτέρα ὄλων τῶν ἀγίων ὄλων τῶν ἐποχῶν, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὅποια ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερβάλλουσας καθαρότητος ἔγινε ἡ αἰτία τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς σωτηρίας μας. Ἀπὸ τὴν γενεὰ ἐκείνη προῆλθε ὁ «μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Πρόδρομος, ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, οἱ Ἅγιες Μυροφόρες γυναῖκες, ἡ Ἁγία Φωτεινὴ ἡ Σαμαρείτιδα καὶ πλῆθος ἄλλο Ἁγίων. Ἀπὸ Ἰουδαίους αὐτῆς τῆς γενεᾶς ἀπαρτίσθηκαν οἱ πρῶτες χριστιανικὲς κοινότητες, ποὺ αὐξήθηκαν καὶ ἐπληθύνθηκαν μὲ τὴν ἀθρόα προσέλευση στὸν Χριστιανισμό τῶν πρώην εἰδωλολατρῶν καὶ τῶν προγόνων μας Ἑλλήνων, ἐνῶ ὁ πρώην ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ, οἱ Ἰουδαῖοι, καθοδηγούμενος ἀπὸ ἓνα ἀνάξιο ἱερατεῖο, ἄπιστο καὶ διεστραμμένο, καὶ ἀπὸ λογίους καὶ θεολόγους τῆς κακιᾶς ὥρας, ἀποκλείσθηκαν ἀπὸ τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν διὰ τοῦ Χριστοῦ σωτηρία.

Ἐχοντας αὐτὴν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἀπαξιωτικὴ ἀποτίμηση τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν ἄπιστη καὶ διεστραμμένη γενεὰ τῶν Ἰουδαίων, ποὺ τὴν ἐκπροσωποῦσαν κυρίως τὸ Ἱερατεῖο καὶ οἱ συνδεδεμένοι καὶ συνεργαζόμενοι μὲ αὐτὸ θεολόγοι, δηλαδὴ οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, διερωτᾶται κανεὶς ἂν θὰ ἔλεγε ὁ Χριστὸς τὰ ἴδια καὶ γιὰ τὸ σημερινὸ Ἱερατεῖο καὶ τοὺς σημερινοὺς θεολόγους, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ὅπως συνέβαινε ἄλλωστε ἐκείνη τὴν ἐποχή. Γιατὶ τί ἄλλο πράττουν σήμερα ἀκόμη καὶ σὲ συνοδικὸ ἐπίπεδο οἱ «ὀρθόδοξοι» ἐπίσκοποι, ὅταν κηρύσσουν «ἕτερον εὐαγγέλιον» μὲ τὸ νὰ ἀθωώνουν τὶς αἰρέσεις καὶ τὰ σχίσματα στὴν ψευδοσύνοδο τοῦ Κολυμπαρίου καὶ στὸ ψευδοαυτοκέφαλο τῶν Οὐκρανῶν σχισματικῶν, ὅταν "γυμνῇ τῇ κεφαλῇ" ἐλλαδίτης ἐπίσκοπος, ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος, διακηρύσσει, ὅτι ἂν οἱ Χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας του ἔλεγαν καὶ ἔπρατταν ἀντίθετα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, αὐτὸς θὰ συμφωνοῦσε μαζί τους⁵, χωρὶς ἡ ὑπνώττουσα καὶ μεροληπτοῦσα ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη νὰ τὸν καλέσει σὲ ἀπολογία; Ὅταν μὲ τὴν συνεργασία ὑψηλῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων τὸ

4. Ματθ. 17, 17.

5. Ἐπὶ λέξει ἐδήλωσε σὲ δημοσιογράφο: «Ἀκόμα καὶ ἂν αὐτὸ ποὺ οἱ Χριστιανοὶ μας θεωροῦν σωστό, ἀκόμα καὶ ἂν εἶναι ἀντίθετο μὲ τὸ Εὐαγγέλιο, ἐγὼ θὰ ὑπερασπιστῶ αὐτὸ ποὺ λένε οἱ Χριστιανοὶ μας... Οἱ Χριστιανοὶ μας ἔφτιαξαν τὸ Εὐαγγέλιο, δὲν ἔφτιαξε τὸ Εὐαγγέλιο τὴν Ἐκκλησία».

ἐπὶ αἰῶνες διδασκόμενο στὰ σχολεῖα μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν μὲ ὀρθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ κατεύθυνση μετατράπηκε σὲ συγκρητιστικὸ, διαθρησκειακὸ μείγμα, σὲ διαθρησκειακὴ σούπα μὲ ὅλες τὶς πλάνες καὶ τὶς αἱρέσεις, προσφερόμενη ὑποχρεωτικὰ στὰ ἀνήμπορα νὰ τὴν ἀπορρίψουν παιδιὰ, ἐνῶ ἀπορρίφθηκε ἡ καθαρότητα καὶ ἀποκλειστικότητα τῆς μοναδικῆς ἐν Χριστῷ καὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ σωτηρίας, ὁ ἐπιούσιος ἄρτος τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας καὶ ζωῆς; Ὅταν οἱ σαρκικὲς διαστροφές μὲ αὐθάδεια ὑπερηφανεύονται καὶ διεκδικοῦν οἱ ἀνήθικες ἠθικὴ δικαίωση, ἀγνοώντας, συκοφαντώντας καὶ ὑβρίζοντας τὴν εὐαγγελικὴ καὶ πατερικὴ διδασκαλία, καὶ νομοθετοῦνται σύμφωνα συμβίωσης ὁμοφυλοφίλων, ἀλλαγὲς φύλων ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 15 ἐτῶν καὶ σεξουαλικὴ ἀγωγή ἀπὸ τὰ νηπιαγωγεῖα, μὲ ὅλες αὐτὲς τὶς διαστροφές, μὲ σιωπῶσα τὴν Ἱεραρχία καὶ φοβούμενη μήπως ἀποκαλυφθοῦν καὶ οἱ ἐντὸς τοῦ σώματός της διαστροφές, ὅπως συνέβη τὸ 2005; Ὅταν συμφωνεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἡγεσία γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία μὲ τὸ κλείσιμο τῶν ναῶν, ὅταν βλασφημεῖται τὸ ἀγιώτατο καὶ ὑψιστο μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας, προσβάλλεται ἡ ἱερότητα τῶν ναῶν καὶ ἀμφισβητεῖται ἡ θεραπευτικὴ καὶ ἱαματικὴ ἐνέργεια τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τῶν Ἀγίων, καὶ ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ; Ὅταν περιτυλίσσονται μὲ ἀπαγορευτικὲς κορδέλλες καὶ ταινίες οἱ Ἅγιες Εἰκόνες, γιὰ νὰ μὴ τὶς ἀσπάζονται οἱ πιστοὶ ἢ ὅταν μετὰ ἀπὸ κάθε ἀσπασμὸ καθαρίζονται μὲ ἀπολυμαντικὸ, δὲν ἔχομε μία νέα εἰκονομαχία, θεοτοκομαχία καὶ ἁγιομαχία, ἀφοῦ ἀρνούμαστε τὴν θεραπευτικὴ καὶ ἱαματικὴ ἐνέργεια ποὺ μεταδίδουν οἱ Ἅγιοι στὶς εἰκόνες τους; Ὅταν ἀντὶ τῆς μιᾶς Ἀγίας Λαβίδας μὲ τὴν ὁποία ἐπὶ αἰῶνες κοινώνησαν καὶ κοινωνοῦν ἑκατομμύρια πιστῶν, χωρὶς κανένα κίνδυνο μόλυνσης, καὶ μάλιστα τῶν ἱερέων, ποὺ καταλύουν στὸ τέλος τὸ ἐναπομένον ὑπόλοιπο τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, συνιστᾶται τώρα καὶ ἐφαρμόζεται ἀπὸ «ὀρθοδόξους» ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς ἡ χρῆση πολλῶν ἀτομικῶν λαβίδων; Ὅταν μετὰ καὶ ἀπὸ πολλὰ ἄλλα, «ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός», φθάσαμε καὶ στὴν τελευταία κορύφωση τῆς βλασφημίας, νὰ μᾶς ὑποχρεώσουν κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Παναγίας στὶς 15 Αὐγούστου, λίγο πρὶν καὶ λίγο μετὰ, νὰ φοροῦμε ὑποχρεωτικὰ τὴν μάσκα στοὺς ναοὺς, διακηρύσσοντας ἔτσι ἔμπρακτα καὶ φανερὰ μὲ δική μας αὐτουργία τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ὀλιγοπιστίαν μας, τὴν εἰκονομαχία, θεοτοκομαχία καὶ ἁγιομαχία μας, τὴν αἵρεση τῆς μόλυνσης ἀπὸ τὰ ἱερά καὶ τὰ θεῖα; Ἀπομένει τίποτε ἄλλο, ποὺ θὰ προσφέραμε στὸν Διάβολο, ὁ ὁποῖος πανηγυρίζει γιὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν διαστροφή μας;

Εἶναι βέβαιον πὼς ὁ Χριστὸς ἐπαναλαμβάνει ὀργισμένος ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Του τὸ «Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν, ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;», ἔστω καὶ ἂν ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ Του ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς εὐεργετῇ, ὅπως εὐεργέτησε τὸν ἄπιστο πατέρα, θεραπεύοντας τὸν ἐπιληπτικὸ γιό του, καὶ τὸ σύνολο τῶν Ἰουδαίων μὲ τὶς

ἀμέτρητες θεραπείες ἀσθενῶν καὶ ἄλλες θαυματουργίες, εἰσπράττοντας τελικῶς τὸν σταυρὸ καὶ τὸν θάνατο ἀπὸ ἀγνώμονες καὶ ἀχαρίστους, οἱ ὅποιοι καὶ στὶς ἡμέρες μας αὐτὸ ἐπιδιώκουν, νὰ δυσφημήσουν καὶ συκοφαντήσουν τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ σταυρώσουν τὴν Ἐκκλησίαν, **ποὺ εἶναι ὁ Χριστός, ὁ εἰς τοὺς αἰῶνας ἐπεκτεινόμενος**, οἱ νέοι θεοκτόνοι, θεομάχοι καὶ ἐκκλησιομάχοι. Εἶναι συγκλονιστικὸ τὸ παράπονο τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν ἀγαπημένο του λαό, γιὰ τοὺς ὁμοεθνεῖς του Ἰουδαίους, ποὺ ἀκοῦμε στὶς ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, παράπονο τώρα καὶ γιὰ μᾶς τοὺς πρώην ἁλλοεθνεῖς καὶ ξένους τῆς ἐπαγγελίας, τώρα ὅμως ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ καὶ μέλη τοῦ σώματός Του, τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μετόχους τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς σωτηρίας. Ἀξίζει νὰ παραθέσουμε τὸν σχετικὸ ὕμνο, γιατί φέτος, οἱ περισσότεροι δὲν τὸν ἄκουσαν, ἐπειδὴ οἱ ναοὶ ἦσαν κλειστοὶ τὴν Μ. Παρασκευὴ καὶ πικράναμε καὶ ἐμεῖς τὸν Ἑσταυρωμένο, χωρὶς νὰ βιώσουμε, ὅπως κάθε χρόνο, τὰ Ἁγία Πάθη καὶ τὴν Ζωοποιὸν Σταύρωση, ὅπως καὶ τὴν ἐνδοξὴν Του Ἀνάστασις:

«Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῶ με προσηλώσατε. Οὐκέτι στέγω λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη, κάκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι· καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζῶν τὴν αἰώνιον».

Ἐκάλεσε τότε στὴ θέσιν τῶν θεομάχων Ἰουδαίων τὰ ἔθνη, τοὺς εἰδωολάτρες, καὶ πρώτους τοὺς Ἕλληνες, γιὰ νὰ ἀποτελέσουν τὸν νέον ἐκλεκτὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ. Στὴν θέσιν τῆς ἀκαρπῆς ἰουδαϊκῆς Συναγωγῆς ποὺ τὴν ἐξήρανε⁶, βλάστησε καὶ φούντωσε ἡ πολύκαρπη καὶ καλλίκαρπη Ἐκκλησία, ἡ ὁποία κατὰ τὴν διαβεβαίωση τοῦ Θεανθρώπου ἰδρυτῆ της θὰ μείνῃ ἀκατάλυτη στοὺς αἰῶνες, «καὶ πύλαι Ἰερουσαλὴμ οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς»⁷, δὲν θὰ ὑπάρξῃ διάδοχη κατάσταση καὶ ἄλλη Νέα Ἐποχὴ καὶ Νέα Τάξις, διότι ἡ Νέα Ἐποχὴ καὶ ἡ Καινὴ Κτίσις ὑπάρχει μόνο μέσα στὴν Ἐκκλησίαν. Οἱ ἄπιστοι, οἱ ὀλιγόπιστοι καὶ οἱ διεστραμμένοι τῆς δὴθεν Νέας Ἐποχῆς καὶ τῆς Νέας Τάξεως, καὶ ὅσοι ὑποτάσσονται στὰ κελεύσματα καὶ στὶς ἐντολὰς τους, θὰ ἀποκοποῦν ὡς ξερὰ κλήματα ἀπὸ τὴν ἄμπελο τῆς Ἐκκλησίας καὶ θὰ ριφθοῦν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον: «Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ... Ἐὰν

6. Βλ. στίχους πρὸ τοῦ Συναξαρίου τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Δευτέρας:

«Τὴν Συναγωγὴν, συκὴν, Χριστὸς Ἑβραίων, καρπῶν ἁμοιῶν πνευματικῶν εἰκάζων, ἀρᾷ ξηραίνει, ἥς φύγωμεν τὸ πάθος».

7. Ματθ. 16, 18.

μή τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι καὶ καίεται»⁸.

2. «Πεποικιλμένη» ἀπὸ ἀπίστους καὶ βλάσφημους ἡ μνήμη τῆς Παναγίας

Μοῦ δόθηκε ἐφέτος ἡ δυνατότητα κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐπειδὴ συμμετείχα σὲ ἀγρυπνία ἀπὸ τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς, νὰ παρακολουθήσω στὴν ὁθόνη τῆς τηλεόρασης τὴν μετάδοση τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας ποὺ τελέσθηκε σὲ δύο ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα θεομητορικὰ προσκυνήματα, στὴν Εὐαγγελίστρια τῆς Τήνου καὶ στὴν Παναγία Σουμελᾶ στὸ ὄρος Βέρμιο τῆς Βεροίας. Εἶχαν προλάβει οἱ νέοι εἰκονομάχοι καὶ ἐκκλησιομάχοι τῆς νεοεποχίτικης κυβέρνησης νὰ αὐστηροποιήσουν τὰ μέτρα προστασίας μας ἀπὸ τὸν Κορωνοϊὸ ὑποχρεώνοντας μὲ κοινὴ ὑπουργικὴ ἀπόφαση νὰ φοροῦν οἱ πιστοὶ μάσκα, ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν ναῶν, ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τοὺς ναοὺς καὶ νὰ μὴ γίνουν λιτανεῖες τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας.

Τὸ περασμένο Πάσχα ἔκλεισαν τοὺς ναοὺς, καὶ ἀπαγορεύθηκε ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου. Τώρα ἦταν δύσκολο νὰ κάνουν τὸ ἴδιο γιὰ τὸ Πάσχα τοῦ Καλοκαιριοῦ, τὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας, μὲ ἀνοικτὸ τὸν τουρισμό, τὰ ἐστιατόρια, τὰ καφεποτεῖα καὶ ἀναψυκτήρια, τὶς παραλίες, τὶς ποικίλες συνάξεις μὲ τοὺς συνωνιστισμοὺς καὶ τὰ γλέντια. Ἐτσι δὲν ἔκλεισαν τοὺς ναοὺς, βρῆκαν ὅμως καὶ πάλι τρόπους νὰ βεβηλώσουν τὰ ἱερὰ καὶ τὰ θεῖα, ἐξισώνοντας τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, τὶς ἱερὲς συνάξεις, τὶς ἱερὲς λειτουργίες, μὲ τὰ ποικίλα κοσμικὰ ἰδρύματα καὶ καταστήματα. Ὅ,τι ἰσχύει γιὰ ὅλες τὶς συνάξεις, στὶς διάφορες κοσμικὲς, πολιτικὲς, ἀθλητικὲς, ἐμπορικὲς ἐκδηλώσεις, ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς ναοὺς. Δὲν ἀναγνωρίζουν ἱερὰ καὶ θεῖα καὶ ὅσια, οὔτε τὴν θαυματουργικὴ ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τῶν Ἀγίων· οἱ ναοὶ εἶναι κοινοὶ χώροι, ὅπως ὅλοι οἱ χώροι καὶ μπορεῖ καὶ μέσα σ' αὐτοὺς νὰ μεταδοθεῖ ὁ Κορωνοϊός. Ἀκόμη καὶ μὲ τὴ Θεία Κοινωνία μεταδίδεται μὲ τὸν ἀσπασμὸ τῶν ἱερῶν εἰκόνων, μὲ τὸ χειροφίλημα τῶν ἱερέων, μὲ τὸ ἀντίδωρο κ.ἄ.

Αὐτὰ ὅλα σημαίνουν πλήρη ἀποϊεροποίηση τοῦ κράτους καὶ ἐκκοσμίκευση, ὅπως συμβαίνει στὰ περισσότερα δυτικὰ κράτη. **Σημαίνουν ὁμως καὶ ἀποϊεροποίηση καὶ ἐκκοσμίκευση τῆς Ἐκκλησίας;** Στὴν τελευταία ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος δὲν πέρασαν τὰ περὶ χωρισμοῦ ἐκκλησίας καὶ πολιτείας, καὶ ἡ πολιτεία δέχεται ὅτι ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ εἶναι χριστιανικὸ κράτος, ὄχι οὐδέτερο καὶ ἀνεξίθρησκο, καὶ νὰ σέβεται τὰ δόγματα, τοὺς ἱεροὺς κανόνες καὶ τὶς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ νὰ μὴ

8. Ἰω. 15, 2 καὶ 6.

ἐπεμβαίνει στὰ ἐσωτερικά της. Ἡ ἐντὸς τῶν ἱερῶν ναῶν παρουσία τῶν πιστῶν καὶ γενικῶς ὁ χῶρος τῶν ἱερῶν ναῶν ἀνήκει στὴν ἀποκλειστικὴ ἀρμοδιότητα τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν μπορεῖ λοιπὸν ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία νὰ ἐπιτρέπει στὴν πολιτεία νὰ εἰσέρχεται νομοθετικὰ μέσα στοὺς ναοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποϊεροποιεῖ καὶ νὰ τοὺς ἐκκοσμικεῖ προσβάλλοντας τὴν διδασκαλία τῆς περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Κοινωνίας, τῶν Ἁγίων Εἰκόνων, καὶ τῆς γενικῆς ἱερότητας τῶν ναῶν. **Στὰ σκαλοπάτια τῶν ναῶν τελειώνει ἡ ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν.** Εἶναι γνωστὲς ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία περιπτώσεις δυναμικῶν ἐπισκόπων καὶ ἱερέων ποὺ ἀπαγόρευσαν σὲ παρανομήσαντες βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς τῶν ἱερῶν ναῶν.

Σὲ προηγούμενα κείμενά μας δείξαμε μὲ βάση τὴν Ἁγία Γραφὴ καὶ τὴν Πατερικὴ Παράδοση ὅτι ὅλα τὰ μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν κυβέρνησι, καὶ δυστυχῶς ἔγιναν δεκτὰ ἀπὸ τὴν διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελοῦν προσβολὴ τῶν δογμάτων καὶ τῆς ἱερότητας τῶν ναῶν⁹. Αὐτὸ φάνηκε ὀλοκάθαρα κατὰ τὶς μεταδοθεῖσες ἀπὸ τὴν τηλεόρασι Θεῖες Λειτουργίαι στὴν Εὐαγγελίστρια τῆς Τήνου καὶ στὴν Παναγία Σουμελᾶ στὴν Βέροια. Ὑπῆρξεν ἐν πρώτοις ἀπόλυτος συντονισμὸς καὶ προγραμματισμὸς, ὥσάν νὰ ὑπάρχει κάποια ἀόρατη ἀρχή, ἓνα ἀόρατο κέντρο, ποὺ σχεδιάζει καὶ δίνει ἐντολὰς γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου. Ἕνας ἀόρατος ἀντίχριστος σκηνοθέτης ποὺ κατευθύνει τὸ ἔργο. Καὶ στοὺς δύο ναοὺς οἱ κρατικοὶ καὶ λοιποὶ ἀξιωματοῦχοι φοροῦσαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως μάσκες· ἱστορικὴ περίπτωσι μασκοφορίας καὶ ἱστορικὴ πρωτιά ὑποταγῆς ὄχι στὸν Θεό, ἀλλὰ σὲ ἐντολὰς ἀνθρώπων. Οὐδέποτε διδαχθῆκαμε στὴν δισχιστικὴ ἱστορία σὲ περίπτωσι λοιμώξεων νὰ φορέσουμε μάσκες μέσα στοὺς ναοὺς καὶ δὲν ἔχουμε παραδείγματα Ἁγίων, ποὺ νὰ φόρεσαν μάσκες. Οὔτε ὁ Χριστὸς οὔτε οἱ Ἅγιοι ὅλων τῶν ἐποχῶν, φόρεσαν ποτὲ μάσκες. Τὶς θαυματουργὰς εἰκόνες καὶ στοὺς δύο ναοὺς πλαισίωναν **τιμητικὰ** δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἓνας νέος καὶ μία νεάνιδα μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίαις, φορῶντας καὶ αὐτοὶ μάσκες, ποὺ μόνον **τιμὴ** δὲν προσέδιδαν στὴν Παναγία, ἀφοῦ στὴν πράξι ἀμφισβητοῦσαν τὴν Χάρι καὶ τὴν ἱερατικὴ Τῆς δύναμι. Εἶναι σὰν νὰ ἔλεγαν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι μασκοφόροι: «**Παναγία μας, εἴμαστε δίπλα σου ἢ μέσα στὸν ναό σου, ἀλλὰ φορᾶμε μάσκες, γιὰτὶ δὲν πιστεύουμε ὅτι μπορεῖς νὰ μᾶς προστατεύσεις ἀπὸ τὸν Κορωνοϊό**», σὲ ἀντίθεσι μὲ ὅσα ψάλλουμε στὶς Παρακλήσεις τῆς Παναγίας¹⁰. Τὸ ἴδιο σκηρικὸ καὶ ἡ ἴδια ἀσέβεια, ἀπιστία

9. Ἀπὸ τὰ πέντε συνολικὰ κείμενά μας ποὺ ἔχουν δημοσιευθεῖ ὅλα στὸ Διαδίκτυο, τώρα δὲ καὶ στὸ περιοδικὸ *Θεοδρομία* 22 (2020) 154-226 μνημονεύουμε τὰ δύο: «Ἔργο τοῦ Διαβόλου τὸ κλείσιμο τῶν Ναῶν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο», *Θεοδρομία* 22 (2020) 162-172 καὶ «Προσβολὴ τῶν δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἱερότητας τῶν ναῶν μὲ πρόσχημα τὸν κορωνοϊό», *Θεοδρομία* 22 (2020) 191-215.

10. Βλ. *Μικρὸ Παρακλητικὸ Κανόνα*:

καὶ ὀλιγοπιστία καὶ κατὰ τὴν προσκύνηση τῶν δύο θαυματουργῶν εἰκόνων ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν προσκυνητῶν, ποὺ ἐφέτος βέβαια ἦσαν πολὺ ὀλιγώτεροι ἀπὸ τὰ προηγούμενα χρόνια. Περνοῦσαν στὴ σειρὰ ὁ ἓνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο, φορῶντας ἀσεβῶς μάσκα μέσα στὸν ναό, καὶ τὸ χειρότερο ἦταν ὅτι οἱ περισσότεροι ἀσπάζονταν μὲ τὴν μάσκα τὶς εἰκόνες -ἂν αὐτὸ μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ἀσπασμός- ἐντεταλμένα δὲ πρόσωπα μετὰ ἀπὸ κάθε μασκοφίλημα ἐσπόγγιζαν μὲ ἀπολυμαντικὸ τὴν ἁγία εἰκόνα. Δὲν ἰσχύει ἐδῶ ἀπολύτως τὸ τροπάριο τῆς Μικρῆς Παράκλησης ποὺ λέγει ὅτι πρέπει νὰ βουβαθοῦν παιδαγωγικά, νὰ μείνουν ἄλαλοι, νὰ χάσουν τὴν φωνή τους ὅσοι δὲν προσκυνοῦν μὲ τὰ χεῖλη τους τὴν σεπτὴ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου; «*Ἀλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν*». Ναί, οἱ μασκοφόροι δὲν προσκύνησαν τὴν εἰκόνα, προσκύνησαν τὸν φόβο τοῦ ἰοῦ καὶ τὴν θεὰ υἱεία.

Ἐφέτος λοιπὸν στὰ μεγάλα προσκυνήματα, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλους ναοὺς, ὅπου οἱ ἐπαρχιοῦχοι ἐπίσκοποι καὶ οἱ ὑποταγμένοι ἱερεῖς ὑπακούουν ὄχι στὸν Θεὸ καὶ στοὺς Ἁγίους, ἀλλὰ στοὺς κοσμικοὺς ἄρχοντες, ἡ μνήμη τῆς Παναγίας δὲν ἦταν «*πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*», ὅπως ψάλλουμε στὸν ἐμπνευσμένο πρῶτο εἰρμὸ τῶν καταβασίων ποὺ συνέγραψε ὁ θεοφώτιστος Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Μελωδὸς τὸν 8ο αἰῶνα. Δὲν ἦταν στολισμένη ἀπὸ τὴν πίστη, τὴν εὐσέβεια, τὴν ἀφοσίωση, τὴν ὀλοκληρωμένη τιμὴ πρὸς τὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ στὴν ἄπειρη θαυματουργικὴ καὶ ἱαματικὴ τῆς δύναμη, τὴν καταγεγραμμένη καὶ ἀποδεδειγμένη μὲ πλῆθος θαυμάτων. Ἦταν πεποικιλμένη ἀσεβῶς, κακοστολισμένη, ἀπὸ τὴν ἀσέβεια, τὴν ἀπιστία, τὴν βλασφημία, τὴν ὀλιγοπιστία τῶν ποικίλων μασκοφόρων καὶ τὴν ἔνοχη σύμπραξη ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ἀναξίων, ποὺ φέρουν καὶ μεγαλύτερη εὐθύνη, ὡς διδάσκαλοι καὶ φρουροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὅταν ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Βαρθολομαῖος χοροστατῶν καὶ ἐνδεδυμένος τὰ ἱερὰ ἄμφια φορᾷ μέσα στὸν ναὸ μάσκα, καὶ σὲ ἄλλῃ χώρα «ὀρθόδοξοι» ἱερεῖς μεταλαμβάνουν τοὺς πιστοὺς φορῶντας οἱ ἴδιοι μάσκες, τί μηνύματα ἐκπέμπουν πρὸς τοὺς ἀκατήχητους καὶ φοβισμένους πιστούς¹¹;

Ὁ ἀναφερθεὶς εἰρμὸς τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ διαψεύσθηκε ὄχι μόνο ὡς πρὸς τὸ «*πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ*», ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ «*πάντας συνηγάγετο*

«*Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια*».

«*Χαλεπαῖς ἀρρώστιάς καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον τῶν ἱαμάτων, γάρ, ἀνελλιπὴ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον*».

«*Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἱασις τῇ σαρκὶ μου· ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κύησας, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον*».

11. Βλ. ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗ, Ὅταν οἱ πατριάρχες φοροῦν μάσκες τί πρέπει νὰ κάνουν οἱ ἱερεῖς; Διαδίκτυο 18-8-2020. Ἐπίσης, Ρουμανία - Μετέδωσαν τὴν Θ. Κοινωνία μὲ πλαστικὰ κουταλάκια μιᾶς χρήσης, φορῶντας μάσκα, Διαδίκτυο, 19 Αὐγούστου 2020.

πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς». Κατὰ κοινὴ ὁμολογία καὶ παραδοχὴ στὰ μεγάλα προσκυνήματα ἐφέτος πῆγαν ὀλίγοι προσκυνητὲς καὶ αὐτοὶ ὄχι χαρούμενοι, ἀλλὰ φοβισμένοι ἀπὸ τὰ ληφθέντα ἐκφοβιστικὰ καὶ ἀποτρεπτικὰ μέτρα, ποὺ δὲν ἦσαν «πρὸς εὐφροσύνην», ἀλλὰ πρὸς θλίψη καὶ στενοχώρια.

Ἀγωνιοῦσαν καὶ ἀνησυχοῦσαν καὶ ἐθύμωναν οἱ ἐκκλησιομάχοι, εἰκονομάχοι καὶ λειψανομάχοι καὶ ἐκφράζονταν ἀπαξιωτικὰ καὶ πικρά, ὅταν ἔβλεπαν τὸν πιστὸ καὶ ὀρθόδοξο λαὸ νὰ σχηματίζει οὐρὲς χιλιομέτρων, προκειμένου νὰ προσκυνήσουν τμῆμα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν Ἁγία Ζώνη τῆς Θεοτόκου, τὴν εἰκόνα «Ἄξιον Ἑστὶ» ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ὄρος, ἢ ἄλλες θαυματουργὲς εἰκόνες καὶ ἅγια λείψανα. Αὐτὴ ἡ κοσμοσυρροή, ποὺ ἦταν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν Ἀγίων Του, διότι «*θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ*»¹², ἐνοχλοῦσε καὶ στενοχωροῦσε τὸν Διάβολο καὶ τοὺς ὑποτακτικούς του. Τώρα μὲ πρόσχημα τὸν Κορωνοῖδ ἐκδικοῦνται τοὺς πιστοὺς καὶ εὐσεβεῖς. Ἐκλείσαν τοὺς ναοὺς ἐπὶ πολὺ καιρὸ καὶ δὲν γιορτάσαμε τὴ Σταύρωση, δὲν λιτανεύσαμε τοὺς Ἐπιταφίους, δὲν ψάλλαμε στοὺς ναοὺς τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, μείναμε ἀκοινωνῆτοι καὶ ἀλειτούργητοι, διωγμένοι καὶ ἐξόριστοι ἀπὸ τοὺς ναοὺς, τοὺς οἴκους τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἀγίων, καὶ τώρα μὲ τὶς μάσκες μᾶς ἀναγκάζουν νὰ βλασφημήσουμε τὸ Θεὸ ἀμφισβητώντας τὴν πανσθενουργὸ Του ἄκτιστη Χάρη, ποὺ ὑπάρχει μόνιμα στοὺς ναοὺς, στὰ ἱερὰ μυστήρια, στὶς εἰκόνες καὶ στὰ λείψανα τῶν Ἀγίων. Μεγάλα τὰ κέρδη τοῦ Διαβόλου καὶ τῶν ὀργάνων του καὶ ἀπύθμενο τὸ μῖσος τοῦ ἐναντίον τῶν ἀπροσκύνητων. Ὅσοι ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς ἔγιναν καὶ εἶναι συνειδητὰ ὄργανα τοῦ Διαβόλου δύσκολα θὰ ἀντιδράσουν καὶ θὰ ἀντισταθοῦν, δύσκολα θὰ ἀποκηρύξουν τὸν Σατανᾶ καὶ τὰ ἔργα του. Ὅσοι ὅμως ἀπὸ ἐλαφρότητα, δειλία, πνευματικὴ ἀγνωσία, ἐπικίνδυνη καὶ παρεξηγημένη ὑπακοὴ συμμορφώνονται πρὸς τὶς ἐντολὰς τοῦ ὑπεναντίου, τουλάχιστον νὰ σκεφθοῦν ὅτι αὐτοκαταργοῦνται οἱ ἴδιοι καὶ καταργοῦν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως θέλει ὁ Διάβολος, ἀφοῦ τῆς στεροῦν τὸ βασικὸ της γνῶρισμα νὰ εἶναι ταμιοῦχος καὶ διαχειριστὴς τῆς Θείας Χάριτος, ἢ ὁποία σὺν τοῖς ἄλλοις θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων. Ἦδη πολλοὶ πιστοὶ μπροστὰ στὴν ἀπιστία καὶ ὀλιγοπιστία τῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας διερωτῶνται γιατί νὰ ἐπιστρέψουν στὶς ἐκκλησίες, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι οἱ ποιμένες ἀμφισβητοῦν καὶ ἀπορρίπτουν τὶς ἄκτιστες καὶ θεραπευτικὲς ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Φοροῦν πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς μάσκες καὶ προτρέπουν καὶ τοὺς πιστοὺς νὰ μασκοφοροῦν μέσα στοὺς ναοὺς, διανέμουν τὸ ἀντίδωρο τυλιγμένο μὲ προστατευτικὸ χαρτί, μερικοὶ φοροῦν καὶ γάντια, ἀποσύρουν τὸ χέρι τους, ὅταν οἱ πιστοὶ ἐπιχειροῦν νὰ τὸ ἀσπασθοῦν, περιτυλίγουν μὲ ἀπαγορευτικὲς ταινίες τὶς ἱερὲς εἰκόνες καὶ τὶς ἀπολυμαίνουν, ἀπολυμαίνουν ἀκόμη καὶ τὰ Ἱερὰ τῶν Ναῶν, καὶ σὲ πολλές

12. Ψαλμ. 67, 36.

περιοχές της «ὀρθόδοξης» (;) Διασπορᾶς εἰσάγουν τὴ χρήση πολλῶν ἀτομικῶν λαβίδων, ἀντὶ τῆς μιᾶς Ἀγίας Λαβίδος, γιατί δέχονται ὅτι μὲ τὸν καθιερωμένο τρόπο μετάδοσης τῆς Θείας Κοινωνίας μεταδίδονται λοιμῶξεις καὶ ἀσθένειες. Δὲν εἴμαστε μακριὰ ἀπὸ τὴν καθιέρωση καὶ ἀποδοχὴ τῆς παπικῆς καὶ προτεσταντικῆς ὁστίας. Ἐπὶ αἰῶνες στὴν Δύση ὁ Παπισμὸς καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς δὲν κατόρθωσαν, λόγω αἰρετικῶν ἀποκλίσεων καὶ τῆς συνακολούθης ἀπώλειας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ προφυλάξουν τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ τὴν ἀποχριστιάνιση καὶ τὴν ἐκκοσμίκευση. Οἱ ναοὶ ἄδειασαν, διότι δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς αὐτοὺς ἡ ἄκτιστη Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ἀχαρίτωτοι. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἱερατεῖο δὲν μπορεῖ πλέον νὰ τοὺς συντηρήσει, τοὺς πωλεῖ σὲ τιμὴ εὐκαιρίας, καὶ στὴ θέση τοὺς φυτρώνουν κέντρα ἄσκησης τῆς Γιόγκα καὶ ἰσλαμικὰ τεμένη. Ἄν λοιπὸν οἱ «ποιμένες» δὲν ἀντιλαμβάνονται ποῦ μᾶς ὁδηγεῖ ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου, λόγω πνευματικῆς ἀνοίας καὶ τύφλωσης, δὲν διαθέτουν τουλάχιστον οὔτε τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοσυντήρησης, καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι ἐξ αὐτῶν;

3. Δὲν ἀνήκουν ὅλοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λαϊκοὶ στὴν ἄπιστη γενιὰ καὶ διεστραμμένη

Στὸ πρῶτο μέρος τοῦ ἄρθρου μας εἶδαμε ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, παρὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ διαστροφήν τοῦ Ἱερατείου καὶ τῶν θεολόγων τῆς ἐποχῆς, τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, τὰ ὁποῖα αὐστηρὰ ἐπέκρινε καὶ καυτηρίασε, δὲν ἐγκατέλειψε τὸ φιλάνθρωπο σχέδιό του νὰ ἰδρύσει τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἐργαστήριον σωτηρίας, χρησιμοποιοῦντας ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἰουδαϊκὸ λαὸ τοὺς μὴ ἀπίστους καὶ μὴ διεφθαρμένους, τοὺς πιστοὺς καὶ ἐναρέτους, τὴν Παναγίαν Μητέρα Του ἐν πρώτοις, «τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ», τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐξ Ἰουδαίων πιστῶν. Καὶ τώρα θὰ κρατήσῃ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ὡς ἐργαστήριον σωτηρίας τὴν Ἐκκλησίαν Του, διότι ἐκτὸς τῶν ἀναξίων ποιμένων, τῶν ἀπίστων καὶ διεστραμμένων, ὑπάρχουν καὶ οἱ ὀλίγοι δυνατοὶ καὶ ὁμολογητές, ποὺ δὲν ἔκαμψαν γόνυ στὸ νέο Βάαλ, στὸ νέο εἶδωλο τῆς θεᾶς ὑγείας, δὲν ἀποδέχονται τὴν νέα εἰκονομαχία, θεοτοκομαχία, ἁγιομαχία, τὴν νέα αἵρεση τῆς μόλυνσης ἀπὸ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ θεῖα. Καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν ἱεροκανονικῶς ἀποτευχισμένων καὶ μὴ μνημονευόντων τοὺς αἰρετίζοντες ἐπισκόπους καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν μνημονευόντων ὑπῆρξε ἐνιαῖο μέτωπο ἀντίστασης κατὰ τῆς βλάβστης μασκοφορίας μέσα στοὺς ἱεροὺς ναοὺς. Ἱερομόναχοι ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ πολλοὶ ἔγγραφοι ἱερεῖς ὑψώνουν τείχη εὐσεβείας καὶ Ὁρθοδοξίας,

προπηλακιζόμενοι, οδηγούμενοι σὲ ἀστυνομικὰ τμήματα καὶ συκοφαντούμενοι¹³. Δὲν θέλουν οὔτε θὰ ἐπιτρέψουν, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τῆς ὑπερμάχου Θεοτόκου καὶ τοῦ πλήθους τῶν Ἀγίων, τοὺς ἐντὸς τῶν τειχῶν προβατόσχημους λύκους νὰ κατασπαράξουν τὸ ποῖμνιο. Τό «Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεσταμμένη» τοῦ Χριστοῦ τὸ ἐπανελάβε κατόπιν καὶ ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος, μέγας ὁμολογητὴς καὶ μεγαλομάρτυς, ὅταν περὶ τὸ τέλος τῆς θαυμαστῆς ἱεραποστολικῆς του δράσεως κάλεσε στὴν **ἐλληνικὴ** Μίλητο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς **ἐλληνικῆς** Ἐφέσου, ποὺ τώρα λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν μας ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ κατέχονται ἀπὸ τοὺς Μουσουλμάνους τοῦ δικτάτορα Ἑρντογάν, ὁ ὁποῖος ξαναμιαίνει τὴν Ἀγία Σοφία καὶ τὴν Μονὴ τῆς Χώρας. Εἶπε λοιπὸν στὸ τότε Ἱερατεῖο τῆς περιοχῆς προφητικὰ ὁ Μέγας Ἀπόστολος ὅτι πρέπει νὰ προσέχουν καὶ νὰ προστατεύουν τὸ ποῖμνιο, στὸ ὁποῖο τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τοὺς τοποθέτησε ὡς ἐπισκόπους, γιὰ νὰ ποιμαίνουν τὴν Ἐκκλησία, τὴν ὁποία ἀπέκτησε μὲ τὸ ἴδιο του τὸ αἷμα. Γνωρίζω, τοὺς εἶπε, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησή μου θὰ εἰσβάλουν στὴν Ἐκκλησία λύκοι ἄγριοι, ποὺ δὲν θὰ λυποῦνται τὸ ποῖμνιο. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἴδιους θὰ ἐμφανισθοῦν κληρικοὶ ποὺ θὰ διαστρέφουν τὴν ἀλήθεια, «**λαλοῦντες διεστραμμένα**», γιὰ νὰ παρασύρουν τοὺς πιστοὺς μὲ τὸ μέρος τους¹⁴.

Ὅσοι λοιπὸν ἀντέδρασαν καὶ ἀντιδρῶν στὴν βλάβη μασκοφορία μέσα στοὺς ἱεροὺς ναοὺς, γιὰ νὰ μὴ κυριαρχήσουν οἱ Ὁρθολογιστὲς καὶ οἱ Νεοβαρλααμίτες, ποὺ ἀρνοῦνται τὴν ἄκτιστη Χάρη καὶ τὴν θαυματουργικὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δὲν θὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τοὺς **«βαρεῖς λύκους»** καὶ προβατόσχημους, οὔτε ἀπὸ ὅσους θεολογοῦν **«διεστραμμένα»**. Θέλουν νὰ ἀποφύγουν τὴν θεία ἐγκατάλειψη, νὰ μὴ συντελέσουν στὴν ἀποχριστιάνιση τῶν ὀρθοδόξων λαῶν, ὅπως συνέβη στὴν παπικὴ καὶ προτεσταντικὴ Δύση. Γιόρτασαν, ὅπως πάντα, τὴν σεπτὴ

13. Μνημονεύουμε ἐνδεικτικὰ τὸν ἱερομόναχο Ἰγνάτιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Μηλοχωρίου Πτολεμαῖδος, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν γενναία καὶ ἀνυποχώρητη στάση καὶ ἀνδρειοσύνη τοῦ Γέροντος ἡγουμένου π. Μαξίμου τοῦ Καραβᾶ τιμᾷ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὴ μνήμη τοῦ μεγάλου ἀγωνιστῆ καὶ ὁμολογητῆ τῶν καιρῶν μας, ἁγίου Αὐγουστίνου Καντιώτη. Τὴν ὁμολογία τοῦ Γέροντος Χρυσοστόμου Τέτσιου, τῆς Σκῆτης τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Μετεώρων. Τοῦ γενναιότατου π. Μιχαὴλ Κουκουβᾶ, ὑπερπολύτεκνου ἱερέα τῆς Καλύμνου, καὶ πολλῶν ἄλλων. Τελικῶς καὶ ἐπαινετικῶς καὶ τὴν «**Καταγγελία-διαμαρτυρία Ἀγιορειτῶν Πατέρων ἐπὶ τῶν ἐπιβληθέντων μέτρων, λόγῳ τοῦ covid-19 στὴν ἀυτοδιοίκητη Ἀγιορειτικὴ Πολιτεία**» (Ἱστοσελίδα AKTINES, 24 Αὐγούστου 2020). Οὔτε τὸ Περιβόλι τῆς Παναγίας σεβάσθηκαν οἱ βλάσφημοι τῆς Κυβέρνησης, μὲ ἀνοχή δυστυχῶς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστασίας.

14. Πράξ. 20, 28-30: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφικίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν».

Κοίμηση τῆς Θεοτόκου καὶ ἔψαλαν χαρούμενοι τό «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθένη, μνήμη σου, πάντα συνηγάγετο πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς». Δὲν φοβοῦνται τὶς διώξεις καὶ τὰ πρόστιμα, ὅταν πρόκειται νὰ ἀκολουθήσουν τὶς ἐντολὲς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας. Τρεῖς φορές ὁ Χριστός, ὅταν ἀπέστειλε τοὺς Ἀποστόλους στὸ κήρυγμα «ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων»¹⁵, τοὺς ἐνθάρρυνε νὰ μὴ φοβοῦνται: **«Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς. Οὐδὲν γὰρ ἐστὶ κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται... Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνει... Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; Καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶ. Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς»**¹⁶. Ἄν ὁ Κορωνοῖδς δὲν εἶχε στὴν Ἑλλάδα καὶ σὲ ἄλλες ὀρθόδοξες χῶρες τὴν καταστροφικὴ ἐξάπλωση ποὺ εἶχε στὴν ἀλλόθρησκη Ἀνατολὴ καὶ στὴν αἰρετικὴ Δύση, αὐτὸ ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, τῆς «Ζωοδόχου πηγῆς» τῶν ἀπείρων θαυμάτων, περιορίσει ὁ Θεὸς τὴν ἐξάπλωσίν της, καὶ θὰ τὴν εἶχε ἐξαφανίσαι τελείως, ἂν ἔλειπαν τὸ βλάσφημο κλείσιμο τῶν ναῶν, ἡ κατασφυοκρίση τῆς Θείας Κοινωνίας καὶ ἡ προσβολὴ τῆς ἱερότητας τῶν ναῶν μὲ τὶς μάσκες, τὶς ταινίες στὶς εἰκόνες καὶ στὰ καθίσματα καὶ τὶς συνεχεῖς ἀπολυμάνσεις. Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἀναφερθοῦμε προσεχῶς στὴν θαυματουργικὴ δύναμη τῆς Παναγίας, παραθέτουμε δύο κείμενα μόνον· τὸ ἀπολυτίκιο τῆς «Ζωοδόχου Πηγῆς», ποίημα τοῦ μεγάλου ἐκκλησιαστικοῦ ποιητοῦ καὶ λογίου τοῦ 11ου αἰῶνος, ὡς καὶ ἀγίου (5 Ὀκτωβρίου), Ἰωάννου Μαυρόποδος, ἐπισκόπου Εὐχαΐτων τοῦ Πόντου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, συνέστησε τὴν ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ συνέγραψε καὶ τὴν ἀκολουθία τῆς ἐορτῆς. Ὁ μέγας αὐτὸς θεοτοκόφιλος ὑμνογράφος ἔγραψε γιὰ τὴν Παναγία ἑβδομήντα δύο (72) κανόνες. Τὸ ἀπολυτίκιο ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ναὸς τῆς πηγῆς σου, ἀειπάρθενε Δέσποινα, οὐρανίων χαρίτων καὶ θαυμάτων πεπλήρωται. Ἐν τούτῳ γὰρ τεράστια φοβερά τελοῦνται καὶ σωμάτων καὶ ψυχῶν θεραπεύονται τὰ πάθη, καὶ τῶν δαιμόνων φάλαγγες διώκονται. Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Ἀγνή! Δόξα τῇ ἐπισκέψει σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀπείρῳ φιλευσπλαχνίᾳ σου!».

Στὸν κανόνα ἐπίσης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποὺ ψάλλεται στὴν ἀρχὴ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ, μεταξὺ ἄλλων ὑπάρχουν καὶ τὰ ἀκόλουθα τροπάρια:

«Ὁ ναὸς σου Θεοτόκε, ἀνεδείχθη ἱατρεῖον νοσημάτων ἄμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον».

15. Ματθ. 10, 16.

16. Ματθ. 10, 26-31.

«Τὶς προστρέχων τῷ ναῷ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει ταχέως τὴν ἴασιν,
ψυχῆς τε ὁμοῦ καὶ τοῦ σώματος, ἄχραντε;»